

frisindede Anskuelser, end han vilde kunne faa indenfor Preussens; altsaa af demokratiske, liberale Grunde følte han sig draget til Danmark, og Departementschef Hiort-Lorenzen minder i „Berlingske Tidende“ om Pilgrimsfædrene — det forekommer mig interessant, da jeg selv fremdrog det samme ved Sagens første Behandling —, der drog bort fra deres eget Land, fra deres Sprogfæller, for at grundlægge et friere Samfund end det, de kunde grundlægge i deres Hjem, fordi ydre Magtmidler hindrede dem deri. Hvis den Betragtning er rigtig, og med en saadan Betragtning agiteres der stærkt i vore chauvinistiske Kredse, gaar det ikke an at lukke Øjnene for den Kendsgerning, at vil man give Flensborgerne et saadant Valg, at den mere frisindede Forfatning, som Tyskland har, ikke drager dem til den Side, men at de under nogenlunde lige forfatningsmæssige Vilkaar til begge Sider kan stemme for at komme derhen, hvor ellers deres Hjerter og Sindelag drager dem, er det en Nødvendighed at nedsætte Valgretsalderen, og de, der vil benytte et lille, kunstigt Flerstal i det andet Ting, et kunstigt Flerstal, der er skabt i Kraft af de 18 landsstingsvalgte Medlemmer, hvis Valg Venstre nu maa gaa med til at forandre, et Flerstal i Kraft deraf plus en høj Valgretsalder paa 35 Aar, de, der vil benytte et saadant lille, kunstigt Flerstal til at modsætte sig Kravet om Valgretsalderens Nedsættelse, paatager sig et meget tungt Ansvar, ogsaa overfor Folkeafstemningens Udfald.

Saa siger Venstre i sin Betænkning, at „der ikke for os er fremkommet noget Ønske fra Sønderjyderne om en saa radikal Forandring af Grundloven, som Ministeriet har stillet Forslag om, eller som Socialdemokraterne har foreslaaet i Udvalget“. Jeg ved ikke, hvad der er kommet Venstre for Øre, men jeg ved, at enhver, der har haft Øre at høre med, meget vel har kunnet høre Ønsker nede fra Sønderjylland om en Demokratisering af vor Forfatning. Jeg minder om en Artikel, der blev skrevet i „Hejmdal“, før denne Betænkning saa Dagens Lys, og siden er der kommet en hel Række Udtalelser. For nylig har Sønderjysk Arbejderforening — ingen vil nægte, at den hører med til Sønderjylland, dens Medlemmer er, skønt

Arbejdere og Husmænd, alligevel Sønderjyder, danske Landsmænd, som vi gerne ønsker tilbage — paa en Generalforsamling enstemmigt vedtaget at anmode det sønderjyske Ministerium om at lade deres Krav om Valgretsalderens Nedsættelse til 25 Aar for Landstinget og 21 Aar for Folketinget blive ført frem her i Rigsdagen, og Sønderjysk Arbejderforening repræsenterer 12 000 Medlemmer. Der foreligger altsaa nu gennem det sønderjyske Ministerium et officielt Krav fra 12 000 Sønderjyder, sønderjyske Arbejdere og Husmænd, om at faa Valretsalderen nedsat til 25 og 21 Aar. Det er ganske solekart, at Venstres Betænkning, hvordan den end var, da den blev skrevet, nu, da den foreligger til anden Behandling, er fuldkommen forældet, og jeg spørger det ærede Medlem fra Assens, om han vil kunne fastholde disse Ord, eller om han ikke vil mene det rigtigt, at hans Parti efter det, der foreligger fra Sønderjysk Arbejderforening, mellem anden og tredje Behandling tager denne Sag op til ny Overvejelse, eller at hans Parti, naar Sagen kommer i Landstinget eller gaar til Fællesudvalg, kan være med til at foretage en Forandring paa det Punkt; ellers vil de komme i Strid med et udtrykkeligt Ønske, som er fremsat fra sønderjysk Side. Saaledes er Stillingen ikke blot i Flensborg, men i hele Nordslesvig, hvor Sønderjysk Arbejderforening væsentligst har Tilslutning. For ganske nylig foreligger der en Udtalelse af Møllebygger Rasmussen, den nyvalgte Formand for Sønderjysk Vælgerforening, som nu omfatter vistnok 40 000—50 000 Medlemmer, hvori han erklærer, at han nærer et levende Ønske om, at den danske Forfatning maa blive saaledes demokratiseret, ogsaa med Hensyn til Valgretten og netop med Hensyn til Valgretten, at de ikke ved Folkeafstemningen dernede skal have den Vanskelighed, at den tyske Agitation kan pege paa, at de vil gaa ind til langt ugunstigere Forhold i Danmark, end hvis de bliver i den tyske Republik. Hvordan Stillingen end var, da Venstre skrev Betænkningen, er den nu saaledes, at det i høj Grad maa mane ogsaa Partiet Venstre til at tage Hensyn til disse sønderjyske Krav.

Med disse Udtalelser skal jeg anbefale